

IWA Indtryk fra IWA-kongressen

Sigurd Gansted Falck, Frederikssund Kommune, Netværk for Yngre Planlæggere (NYP)

”Finansiering af klimatilpasning: Det blev tydeligt, at der i Danmark og vores skandinaviske nabolande, er et stigende behov for at se på, hvordan vi kan dele udgifterne for implementering af klimatilpasning mellem borgere, virksomheder, offentlige myndigheder og øvrige interessenter der drager fordel af projekterne. Man kunne f.eks. arbejde med ”klimatilpasnings-lag” ligesom man gør med pumpe-digelag.” ”Derudover bekræftede flere af oplæggene mig i, at det er nødvendigt at nedbryde siloerne mellem forskellige offentlige sektorer, og tænke helhedsorienteret i fremtidig vandplanlægning og klimatilpasning.”

Anna Aslaug Lund, adjunkt, landskabsarkitekt, Københavns Universitet

”Klimaforandringer og klimatilpasning som international udfordring – som man intellektuelt er bevidst om – blev meget håndgribelig og mærkbar. Alle oplæg var super interessante! Men det var samtidig også tydeligt, at det primært var en ingeniørmæssig/

teknisk faglighed, der dannede den overordnede ramme om konferencen. Det kunne være interessant (måske blot i en dansk kontekst) at lade flere fagligheder mødes om klimatilpasningsspørgsmålet på mere ”neutral” grund. Eksempelvis blev spørgsmål om arkitektonisk/rekreativ kvalitet eller biodiversitet og naturværdier ikke udfoldet helt i dybden – og udstillingen (der i sig selv var spændende) kunne også have haft indslag fra et bredere spektrum af fagligheder.”

Sigurd Sejer Skov, Netværk for Yngre Planlæggere (NYP)

”På sin vis er det ’common sense’ at byen og vandet hænger uløseligt sammen, men kongressen tilbød en ekstraordinær anledning til, at reflektere en ekstra gang over de to faglige sfæres indbyrdes forhold og sammenhæng. Følgende samler derfor op på kongressen fra et byplanmæssigt perspektiv, der understreger at vand ikke blot er noget, der eksisterer i byen men ligeså at byen eksisterer i vandet; der findes over byens tage, i byens vandledning som forsyning og sanitet samt grundvand og ikke mindst imellem byens gader, passager og blå-grønne rum. I forlængelse heraf er vandhåndtering altså mindst ligeså meget et spørgsmål om mennesker og samfund, som det er et spørgsmål om teknik.”

”Et specifikt begreb jeg ynder at bruge i diskussionerne om den tværfaglige byplanlægning er ’holisme’. Begre-

bet læner sig op ad Scott Campbell’s planlægningstrekant, der skitserer hvordan egentlig bæredygtighed i planlægningen, er et flygtigt mål mellem grøn, social og økonomisk bæredygtighed. Imens der i udgangspunktet nok kunne, så er der meget få, som ikke kan nikke genkendende til behovet for øget tværfaglighed, ikke kun i planlægningen men generelt i en verden, der tilsyneladende bliver mere og mere kompleks.

I lyset af nutidens klima- og biodiversitetskrise bør man derfor oftere sidestille spørgsmål om ’hvad koster implementering?’ med ’hvad koster det at lade være?’

Det er straks sværere at pege på, hvordan den tværfaglighed bør iscenesættes og anvendes. Det slog mig derfor at tværfagligheden i sig selv, har brug for

et innovativt indspark. Det er min opfattelse, at det bæredygtigheds mål der i den daglige policy vægtes højest er den økonomiske, dvs. findes pengene ikke, så kan x projekt ikke realiseres. Hvor det vilkår formentlig ikke vil ændres markant i den nære fremtid, så er det alligevel slående, at f.eks. Göteborg har udviklet en grandios plan der forbinder sig direkte til ”water-wise” principperne, men mangler 40 milliarder SEK i finansiering før en realisering kan finde sted. Finansiering er med det eksempel den største barriere for egentlig holisme i (vand)planlægningen. Uden at pege på nogle egentlige løsninger herom, synes netop finansiering at være iblandt de punkter, hvor man bør nytænke modeller og metoder – måske finansiering er et område, der ofte glemmes i de faglige debatter der ofte outliner ’best praxis’ men glemmer at reflektere over ”best implementation”, der formår at transcendere gængs ’cost-benefit analyse’. I lyset af nutidens klima- og biodiversitetskrise bør man derfor oftere sidestille spørgsmål om ”hvad koster implementering?” med ”hvad koster det at lade være?”